

Acoller a sabedoría¹

Se prestamos atención ao mundo que nos rodea, dámonos conta de que a miúdo o que prevalece é o ruído das opinións. Todos desexan dicir a súa e multiplícanse os espazos de debate nos que parece que todos o saben todo. Con todo, non sempre atopamos neles auténtica sabedoría; ás veces, pola contra, córrese o risco de favorecer a superficialidade, a ignorancia e un progresivo empobrecemento cultural.

Ante este panorama, que merece realmente ser escoitado? Existen palabras e Palabras. Que as distingue? Podemos chamar Palabras, con P maiúscula, a aquelas —escritas ou pronunciadas— que, unha vez feitas propias, teñen a capacidade de transformarnos. Son palabras que expresan sabedoría, porque ofrecen unha clave de lectura da existencia humana, do desexo de transcendencia e das relacións que unen aos seres humanos entre si e coa natureza. Como escribiu Rabindranath Tagore, poeta, filósofo e escritor indio: «*As palabras chegan ao corazón cando saíron do corazón*».

A Palabra non pertence a unha época, a un lugar concreto ou a unha relixión. Xavier Melloni, antropólogo, teólogo e fenomenólogo da relixión, observa que para algúns a Palabra está inspirada polo Espírito Santo, mentres que para outros é froito da iluminación da conciencia. Pero como recoñecer cando nos atopamos ante a Palabra? «*Podemos dicir que a Palabra é aquilo que nos fai capaces de abrírnos aos demais, de entregarnos e de permanecer en silencio, indo máis aló de nós mesmos cara a unha profundidade cada vez maior. A palabra auténtica é vital e xera vida*»². Así, a Palabra, entendida nun sentido amplo, libera dos vínculos aos que estamos sometidos; non depende de intereses ocultos, non é coercitiva, pero convértese en idolatría cando deixa de ser sabia.

E, con todo, a Palabra non resoa sempre do mesmo xeito no noso interior, mesmo cando está expresada coas mesmas palabras. A súa acollida está estreitamente ligada ao momento da vida que estamos a atravesar. A superficialidade, as preocupacións afrontadas con autosuficiencia ou a indiferenza son obstáculos que impiden que a Palabra dea froito en nós e, a través de nós, nos demais.

A Palabra sabia convértese nun sólido punto de referencia no camiño do ser humano. Ás veces ofrécenos respostas; outras veces suscita novas preguntas; permítenos contemplar as cousas desde unha perspectiva diferente e abrírnos a dimensións da realidade que antes non lograbamos percibir; fainos libres e condúcenos a experimentar aquilo que é verdadeiramente esencial para a nosa existencia. Só a Palabra auténtica, a Palabra sabia, pode transformar o noso xeito de pensar e de actuar. Aceptada e vivida, axúdanos a dar un

---

¹ Esta reflexión inspírase na intervención de Jordi Illa no Congreso Internacional, promovido polo Centro do Diálogo con Persoas de Conviccións non Relixiosas no ano 2013, baixo o título «A Palabra».

² Xavier Melloni, *Vers un temps de síntesi*, Fragmenta Editorial, Barcelona, 2011, p. 55.

maior significado á nosa existencia, a vivir relacións máis profundas e a construír xuntos unha sociedade máis humana e fraterna.

Conta Jordi: «Cada encontro coa Palabra é privado e íntimo. O meu encontro coa Palabra chegou despois de anos centrados no traballo e a tecnoloxía. A lectura de libros de distintos ámbitos — biografías, novelas, filosofía, etc.— espertou en min a procura da sabedoría para dar sentido ás grandes preguntas da vida, soste a miña existencia e comprender por que a Palabra se manifesta de formas tan diversas e aparentemente contraditorias. Neste camiño coñecín a sabedoría de Chiara Lubich, expresada nunha relectura nova e vital do Evanxeo e testemuñada por un estilo de vida estimulante. A pesar do seu carácter confesional, demostrou ser capaz de entrar en sintonía con persoas que, como eu, non teñen conviccións relixiosas e de implicalas no camiño da fraternidade».

Este mes alimentémonos de Palabras sabias, fagámolas nosas e transformémolas en vida. E, se temos a oportunidade, compartamos os froitos que xeran con quen, como nós, están en camiño. Deste xeito construiremos xuntos unha convivencia máis humana e chea de significado.